

40. Gafeer [al-Mu'min]

Källa: Introduktion till Koranstudier
Författare: Syed Abul A'la Mawdudi

40. Gafeer [al-Mu'min]

Namn

Suran har fått namnet *al-Mu'min* från vers 28, där "den troende mannen ur Faraos folk" nämns.

Uppenbarelse period

Enligt Ibn Abbas och Jabir ibn Zayd uppenbarades denna sura direkt efter Sura az-Zumar, och dess placering i Koranens ordning motsvarar alltså dess kronologiska ordning.

Uppenbarelsens bakgrund

Innehållet i suran visar tydligt vilka omständigheter som rådde när den uppenbarades. De icke-troende i Makkah ägnade sig då åt två typer av angrepp mot Profeten:

1. **Intellectuella och psykologiska angrepp:** De försökte skapa misstankar och tvivel hos folket om Koranens budskap, om islam och

om Profeten själv. De startade ständiga diskussioner, väckte irrelevanta invändningar och spred nya anklagelser, tills Profeten och de troende blev utmattade av att bemöta dem.

2. **Fysiska och strategiska angrepp:** De planerade att undanröja Profeten helt och hållet. De smidde plan efter plan, och vid ett tillfälle försökte de till och med genomföra en. al-Bukhari återger en händelse från Abdullah ibn Amr ibn al-As: En dag när Profeten bad vid Ka'bah kastade sig Oqbah ibn Abi Mu'ayt över honom, lade en tygbit runt hans hals och började vrida för att strypa honom. Abu Bakr kom i sista stund och drog bort honom. Samtidigt sade han: **"Vill ni döda en man bara för att han säger: 'Allah är min Herre'?"** Liknande återberättelser finns hos Ibn Hisham, Nasa'i och Ibn Abi Hatim.

Tema och huvudämnen

Suran inleder med att tydligt nämna båda dessa aspekter — de intellektuella angreppen och mordplanerna — och hela den fortsatta texten är en kraftfull och lärorik genomgång av dem.

1. Svar på mordplanerna

Som svar berättas historien om *den troende mannen ur Faraos folk*, som försvarade Musa trots att han höll sin tro hemlig. Genom denna berättelse sägs det indirekt till Quraysh:

"Ni gör samma sak som Faraos folk gjorde. Ni vet att Muhammed talar sanning, men er makt och ert inflytande står på spel. Därför försöker ni till varje pris stoppa honom."

2. Varningar till de icke-troende

De varnas gång på gång:

- Om de fortsätter att tvista om Allahs uppenbarelser kommer de att möta samma öde som tidigare förnekande folk.
- Ett ännu värre straff väntar dem i det kommande livet.
- När de väl ångrar sig kommer det att vara för sent.

Suran är alltså både en spegel och en varning: den visar Quraysh att deras beteende inte är nytt — det är samma mönster som tidigare förnekare följt — och att deras slut kommer att likna deras om de inte vänder om.

Sura *al-Mu'min* har fått sitt namn från vers 28, där "den troende mannen

ur Faraos folk” nämns. Enligt Ibn Abbas och Jabir ibn Zayd uppenbarades denna sura direkt efter Sura az-Zumar, och dess nuvarande placering i Koranen motsvarar alltså dess kronologiska ordning.

Innehållet i suran visar tydligt vilka omständigheter som rådde när den uppenbarades. De icke-troende i Makkah ägnade sig vid denna tid åt två typer av angrepp mot Profeten. För det första försökte de skapa misstankar och tvivel hos folket om Koranens lära, om islams budskap och om Profeten själv. De startade ständiga diskussioner, väckte irrelevanta invändningar och spred nya anklagelser, tills Profeten och de troende blev utmattade av att bemöta dem. För det andra förberedde de marken för att göra slut på Profeten. De smidde plan efter plan, och vid ett tillfälle försökte de till och med genomföra en. al-Bukhari återger en händelse från Abdullah ibn Amr ibn al-As: en dag när Profeten bad vid Ka'bah kastade sig Oqbah ibn Abi Mu'ayt över honom, lade en tygbit runt hans hals och började vrida för att strypa honom. Abu Bakr kom i sista stund och drog bort honom, samtidigt som han sade: "Vill ni döda en man bara för att han säger: Allah är min Herre?" Liknande återberättelser finns hos Ibn Hisham, Nasa'i och Ibn Abi Hatim.

Båda dessa aspekter nämns tydligt i surans inledning, och hela den fortsatta texten är en kraftfull och lärorik genomgång av dem. Som svar på mordplanerna berättas historien om den troende mannen ur Faraos folk, som försvarade Musa trots att han höll sin tro hemlig. Genom denna berättelse sägs det indirekt till Quraysh att deras verkliga motiv inte är någon brist i Muhammeds budskap, utan deras rädsla för att deras makt och inflytande ska försvinna om de erkänner hans profetskap. Därför anstränger de sig till det yttersta för att stoppa honom.

I samma anda varnas de icke-troende gång på gång: om de inte upphör med sina tvister och sitt motstånd mot Allahs uppenbarelser kommer de att möta samma öde som tidigare förnekande folk. Ett ännu värre straff väntar dem i det kommande livet. När de väl ångrar sig kommer det att vara för sent.

[KAPITEL 40](#)

[«39. az-Zumar](#)

[41. Ha-Mim»](#)

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah – En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah – Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam – varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)